

SMOLENICKÝ POSOL

www.smolenice.fara.sk

Ročník 7

Číslo 4

DECEMBER 2007

Časopis farnosti Smolenice

„Prípravte cestu Pánovi...“

to je výzva, ktorá sa opakuje v našom živote. Výzva, ktorú nám adresuje Boh rôznym spôsobom.

Jednou z tých vonkajších výziev mohli byť farské dni, ktoré sme prežívali počas oslavy titulu kostola v Smoleniciach. Mohli sme si lepšie uvedomiť, že nie všetko má robiť iba kňaz, ale veľa záleží od toho, aby sme všetci, ktorí chceme pripravovať cestu Pánovi, aby sme sa s ním mohli stretnúť nielen my, ale aj ostatní. Bola to výzva urobiť niečo pre druhých. A aj touto cestou by som sa chcel poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľali na realizácii farských dní či už modlitbou alebo navonok.

Ďalšou výzvou boli misie. Bola to výzva na naše osobné obrátenie na našu osobnú prípravu cesty Pánovi v našom živote. Ako sme ich prežili, čo sme si odniesli, to je otázka pre každého z nás.

Doteraz poslednou z týchto Božích výziev je obdobie adventu. Obdobie prípravy. Keď očakávame vzácnu návštevu, je potrebné sa na stretnutie s ňou pripraviť. A po jej príchode využiť všetko to, čo sme pripravili. Ale hlavne nájsť si čas, učiť sa „strácať čas“ s návštevou, ktorá prišla.

Nech je takýmto strácaním času aj toto obdobie Vianoc. Naučiť sa strácať čas pre druhého. Človeka i Bohočloveka.

pb

PRÍD, PANE JEŽIŠU,
POTEŠ NÁS SVOJOU
BLÍZKOSTOU
A DAJ SVETLO NAŠIM
OČIAM.
DAJ ZAŽIARIŤ SVOJMU
SVETLU
V NAŠICH SRDCIACH
A VEĎ NÁS TEMNOTAMI
ŽIVOTA
DO SVOJEJ BLÍZKOSTI
PLNEJ SVETLA.
(SV. BERNARD)

Farské misie

V dňoch 11. až 18. novembra 2007 sa konali v našej farnosti misie. Viedli ich bratia kapucíni z Bratislavy a Pezinka. Farské misie, nazývané aj ľudovými misiami, sú pre veriacich možnosťou duchovnej obnovy, prehĺbenia viery, „časom milosti“. Posledné misie sa u nás konali v roku 1997.

viac na 2. strane

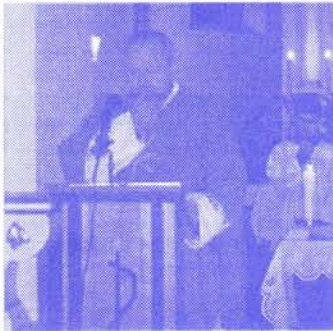
Farské misie – opäť po 10 rokoch...

(pokračovanie)

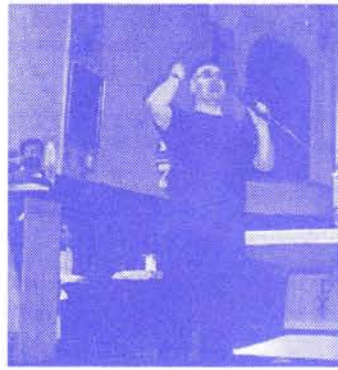
Na úvod brat Marián zdôraznil, že misie nás majú viesť k radosti, ktorá akoby sa vytratila zo života a prežívania viery nás katolíkov. Misijné kázne viedli v Smoleniciach brat Ondrej a na filiálkach brat Jozef.

Súčasťou misií sú aj tzv. stavovské nauky, venované jednotlivým skupinám veriacich. Nauky pre ženy a mužov nám pripomenuli, že rozdielnosť je darom. Deti sa stretli s misionármi na samostatných „naukách“ v Smoleniciach aj v Lošonci, ale aj na hodinách náboženskej výchovy v škole. Taktiež pri svätých omšiach nechýbali obľúbené ukazovačky.

Príležitosť stretnúť sa s misionármi mali aj starí a chorí, taktiež mládež, zvlášť tí, čo sa pripravujú na birmovku, mali toto stretnutie odporúčené. Pre tých, čo žijú v manželstve, bolo na programe aj obnovovanie manželských sľubov. Nechýbala ani možnosť zmierenia sa s Bohom vo svätej spovedi.

„Boží ľud“, nášmu kňazovi, že sa podujal zorganizovať misie vo farnosti, všetkým, ktorí sa pričínili o zdarný priebeh misií.

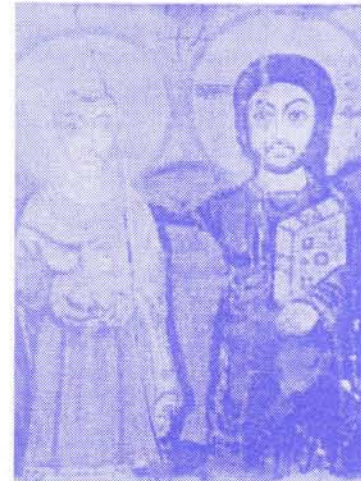
Všetky misijné kázne, aj tie náročnejšie ako hriech, či obrátenie, dokázali bratia kapucíni podať veriacim veľmi názorne a konkrétne, popretkávané humorom. Humor nás sprevádzal od začiatku až do konca misijného týždňa. V atmosfére slobody a radosti sme tak mali možnosť získať nový pohľad na pravdy viery a nášho života.

Odmenou pre tých, čo absolvovali celý týždeň, ale aj darčekom pre všetkých ostatných bol v sobotu koncert Kapucíni & Stanley. Žánrovo bol skutočne rôznorodý, okorený riadnou dávkou humoru vystriekaného aj do vlastných radov. Prítomní kňazi a bratia vytvorili „zbor židov“, pri čom už zaslžilo nejedno oko (od smiechu), čím len potvrdili, že vtipkovať dokážu aj na vlastný účet.

Na záver misií bol posvätený misijný kríž, no a s bratmi misionármi sa azda stretne opäť pri obnove misií.

Vďaka patrí bratom kapucínom za službu, ktorú vykonávajú pre putujúci

JE(ZIŠ) NÁŠ PRIATEĽ

„Ja som s Vami po všetky dni až do skončenia sveta,“ tak sa nám prihovára Kristus a svoje slová aj plní. Ešteže tak, inak by to tu na svete

bolo niekedy na nevydržanie. Poznáte chvíle, keď je Vám ťažko, niečo sa nepodari, objaví sa choroba, málo financií, v škole ťažká skúška atď. Môže sa stať, že s našimi problémami, rozhodnutiami zostaneme sami. No nie sme sami naozaj. Vždy a za každých okolností je tu Kristus.

Na európskom stretnutí mladých v Záhrebe na prelome roku 2006/2007, ktoré organizovala Komunita z Taizé dostala každá zo zúčastnených krajín, teda aj Slovensko do daru kópiu koptskej ikony zo 6. storočia. Ikona zobrazuje Ježiša, ako kladie ruku na plecía svojho priateľa a kráča spolu s ním. Tým priateľom je každý z nás. Ikona vyjadruje Ježišove slová: „Vy ste moji priatelia.“ (Jn, 15, 14 - 15).

Počas tohto roka putuje po Slovensku, aby spájala ľudí v spoločnej modlitbe a objavovaní Božej blízkosti. Aby nám pripomenula, že Kristus je priateľ všetkých ľudí a na nikoho nezabúda. A tak aby sme ani my na nikoho nezabudli.

V dňoch 11. – 13.10.2007 táto Ikona priateľstva zavítala aj do našej farnosti, bola prítomná na sv. omšiach a v sobotu večer sa uskutočnila spoločná modlitba vo farnosti. Modlitba sa niesla v duchu Taizé. Mládež spolu s vdp. PhLic. Jurajom Vittekom, ktorí viedli modlitbu nám priniesli posolstvo a myšlienku ikony, ktorou je prijatie Kristovho priateľstva, priblíženie sa k Spasiteľovi, ale aj prehĺbenie vzájomných vzťahov vo farnosti, uvedomenie si, že každý z nás prináleží ku Kristovmu tajomnému telu Cirkvi.

Snáď toto všetko vieme, ale je dobré počuť to znova a popri tom sa stretnúť aj s Priateľom.

Stretli sme sa na Smolenických Farských Dňoch

I. ročník Smolenických Farských Dní sa uskutočnil v dňoch 8. a 9. septembra 2007. Niesol sa v duchu myšlienky Spontánnosť-Fantázia-Dobrodružnosť.

Nápad zorganizovať podujatie pre veriacich i sympatizantov v našej farnosti sa zrodil v redakčnej rade farského časopisu a stretol sa s pochopením a podporou farského úradu, zastúpeného našim kňazom vdp. Patrikom Bacigálom.

„Chceli sme, aby mali veriaci možnosť stretnúť sa aj menej formálne než len pri „povinných“ svätých omšiach. Aby mali možnosť uvedomiť si, že cirkev má pre nás konkrétnu podobu, farnosť do ktorej patrime. A že ju tvoríme všetci, každý jeden. A zostávame ňou aj mimo bohoslužieb.“, vyjadril sa na margo farských dní jeden z organizátorov.

Do akej miery sa podarilo naplniť očakávania organizátorov i účastníkov farských dní, si možno vytvoriť obraz z niektorých vyjadrení. *„Bolo to dobré. Som rád, že som sa mohol stretnúť s kňazmi z našej farnosti.“* Beseda sa stretla s veľkým ohlasom. Pre mnohých to bola príležitosť zaspomínať si, obzrieť sa do minulosti, stretnúť sa s tým „svojím“ kňazom. *„Program bol skutočne plný a bohatý, až bolo ťažko absolvovať ho celý a vstrebať všetko, čo nám chcel povedať. Hlavne predstavovanie spoločenstiev bolo také bohaté, že bolo náročné spracovať to za jeden večer.“* Pri večernom predstavovaní spoločenstiev sa ukázalo, že v našej farnosti žijú viaceré spoločenstvá, ktoré síce nie sú až tak veľmi v centre pozornosti, ale prispievajú k dobru farnosti napr. modlitbou, či uvažovaním o Božom slove.

Koncert Jendruchovcov bol venovaný širokému spektru poslucháčov. Okrem spevu zaujala táto kapela aj myšlienkou jednoty, rodiny ako spoločenstva, ktoré je hodnotou samo o sebe. Na tému Teológia svätých prednášal náš rodák vdp. PhLic. Juraj Vittek. Účastníci mali možnosť zakúpiť si aj náboženskú literatúru, nie len na tému svätosť.

„Veľmi pekným zážitkom boli pre mňa spievané večery. Netušila som, že v Smoleniciach je toľko mužských hlasov, čo dokážu spievať.“ Zbor v zložení súčasných i bývalých spevákov, cvičil intenzívne počas celého mesiaca pred Farskými dňami a odviedol vynikajúci výkon pri bohoslužbách, večerách, či nedefnom koncerte.

Veríme, že sa stretneme na Farských dňoch aj na budúci rok.

Zaujímavé informácie o našich duchovných

PATRIK BACIGÁL, Mgr.

Vysvätený: 14.6.1997
Pôsobiská: Šamorín 1997,
Radošovce 1998
Smolenice 2000
Iné: školský dekan

ZDENKO SITKA, Mgr.

Vysvätený: 15.6.1991
Pôsobiská: Sereď 1991
Bratislava-Nové Mesto 1992
Smolenice 1996
Pezinok 2000
Iné: cirkevný sudca 2004

JÁN MÁRIA KOŠČ, ThLic.

Vysvätený: 26.5.1991
Pôsobiská: Pezinok 1992
Skalica 1994
Smolenice 1994
Čachtice 1996
Grinava 1999
Preseľany 2000
Casale Monferrato 2001
Stupava 2004
Sládkovičovo 2005
Iné: odborný asistent na Katolíckej
Univerzite v Ružomberku

MILOSLAV MRVA, Mgr.

Vysvätený: 22.6.1969
Pôsobiská: Šurany 1969
Piešťany 1970
Levice 1971
Vrbové 1971
Hlohovec 1973
Dolné Orešany 1974
Smolenice 1977
Bratislava 1994
Horné Orešany 2000
Iné: špirituál kňazského seminára Bratislava
1994-2000

TIBOR SLOBODA, Mgr.

Vysvätený: 14.6.1997
Pôsobiská: Topoľčany 1997
Bratislava-Rača 1998
Bratislava 1999
Leopoldov 2006
Iné: náš rodák

JURAJ VITTEK, PhLic.

Vysvätený: 1.7.2000
Pôsobiská: Rím 2000
Galanta 2001
Šaľa 2002
Kostolná pri Dunaji 2003
Bratislava-Podunajské
Biskupice 2005
Iné: náš rodák
odborný asistent na RKTF UK

VLASTNÝMI SLOVAMI

„...prehodnotiť Vianoce by mal každý sám v sebe“

MUDr. Mária Jendruchová

Jedným z hostí na tohtoročných farských dňoch boli aj Súrodenci Jendruhovci. Svojím spevom nás sprevádzali nielen počas slávnostnej sv. omše, ale začínali popoludňajší program svojím koncertom. Prinášame Vám rozhovor s manažérkou súboru, profesionálnou mamou – MUDr. Máriou Jendruchovou.

Na vašej internetovej stránke www.jendruhovci.org je uvedené 9 + 2 = 1 rodina, 9 + 2 = 1 hudobný súbor, 9 + 2 = 1 harmónia. Tak predstavte nám vašu rodinu...

Myslím, že nás nemusím predstavovať, lebo v Smoleniciach sme boli niekoľkokrát. Ti, ktorí nás nemali príležitosť alebo možnosť poznať v kostole na koncertoch, sme 9 + 2 = 1, čo je nelogické, ale v našom prípade je to logické. 9 + 2 vytvára jeden celok, jednu harmóniu, jeden súbor, jednu rodinu. 9 + 2 nemusí byť logicky vždy 11 ale 1 a nie je to preklep. Je to i preto, aby sa ľudia na nás nakontaktovali. Niekedy symbolické veci zblížujú ľudí a niekedy nevieme prečo a ako. Naozaj nás je 11, k našej rodine patrí tiež malý vnúčik a zaťko, ktorý je tiež jedným z členov našej rodiny a dúfam, že všetci zaťovia a nevesty budú vytvárať jednu veľkú rodinu, aj keď tu už po čase my nebudeme.

Veríte, že vaše deti budú držať spolu?

Áno, pretože v jednote je sila, aj keď je to možno socialistické heslo, ale aj Trojjediný Boh je jeden a Boh – Otec potrebuje oporu Syna a Ducha. Naozaj v súdržnosti je sila života i prežitia.

Plánovali ste takú veľkú rodinu?

Myslím, že v našom živote je toho málo naplánované, my prijímame. Môžem hovoriť za seba, deti sú v tom duchu vychovávané, že treba žiť ten deň, v ktorom žijem a nie ďalekosiahlo dopredu plánovať, čo bude zajtra... Naozaj uzavrieť ten deň večerom a na druhý deň zase chvála na ten ďalší deň a ten žiť. Je to i taký recept, ako sa dá prežiť a zorganizovať i takú veľkú rodinu ako je naša. Naplno sa dá žiť len ten daný okamih, to ostatné je balans.

Stále akoby sme obchádzali podstatu...

Že nás je 9 detí? Tak ja to poviem jednoducho, sme traja chlapi, 6 dievčat, jeden otecko a jedna mama. K tomu patrí naša Jessica (pes) a široká rodina, bez ktorej by naša malá rodina nebola rodinou. Je to 11 členov, ktorý tvoria harmóniu, aspoň sa o to snažíme. Ten, kto nás pozná a vidí, ten musí vycítiť, že Šéf je medzi nami a že Ho žijeme. Nie je potrebné o Bohu hovoriť, treba Ho žiť a vedieť počúvať. Scenár každého človeka je už dávno napísaný. Nerada sa vraciam do našej histórie, naše manželstvo nezačalo romanticky. Hneď po prvom mesiaci som veľmi ťažko ochorela, po 13 mesiacoch ma poslali domov zomrieť, medzi x-diagnózami bola aj

tá, že nikdy nebudeme môcť mať deti. A preto hovorím, že minulosť nie je podstatná, lebo môj scenár bol úplne ináč napísaný a Pán Božko sa strašne smial, keď počúval starosti ľudí o moju budúcnosť. Boh sa najviac smeje, keď veľmi veľa plánujeme, lebo dávno všetko vie, že ako to bude...

Deti sú vo vašom prípade úžasnou odmenou...

Deti sú pre každého dar z nebies, sú odrazom nebies tu na zemi.

Nerebelovali vaše deti niekedy, nesnažili sa utiecť z pod vašich krídel?

Ja si myslím, že najväčší rebel som bola asi ja, oni ešte nedosiahli hranicu rebelstva, okrem toho si myslím, že každý človek má právo na rebeliu. Ináč by nedochádzalo ku konfrontácii pri hľadaní pravdy.

Ako u vás prebiehajú Vianoce?

Pokiaľ by niekto čakal, že hádzeme do každého rohu orechy, tak to nie. Máme určité zvyky, ktoré neradi opúšťame a to je zapálenie sviečky, pri ktorej si spomenieme na tých, ktorí nie sú medzi nami. Ďalšou samozrejmosťou je, že odkedy existuje súbor, chodíme na Štedrý večer do niektorých z domovov dôchodcov, kde sú opustení ľudia. Je to náš príspevok k Vianociam tým, ktorí to najviac potrebujú. Tento zvyk či túžba nám zostala, či sme už boli v Amerike alebo v Austrálii, lebo všade na svete sú ľudia s rovnakými túžbami. Sú ľudia opustení, sú ľudia šťastní, sú ľudia, ktorí žijú v harmónii, ale je veľa práve tých, čo očakávajú, aby dostali od Vianoc teplo. Keď odchádzame na Vianoce preč, tak doma nemáme stromček, máme ho tam, kde sme a našim domovom je ten moment, v ktorom sa nachádzame. Vianoce naozaj nie sú o stromčekoch, čím viac človek behá po svete a vidí, vníma srdcom.

Uvedomi si, že je to krásne tradícia, pretože núti človeka sa pozastaviť, zhodnotiť veci a tešiť sa z vecí. Myslím si, že Vianoce sa dajú robiť každý deň, nie je to len 24. december.

Dnes všetko okolo Vianoc smeruje k matérii...

Ja hovorím, že to smeruje do kontajnera. Myslím, že prehodnotiť Vianoce by mal každý sám v sebe. Ak ja nemám čisté svedomie, že som sa svojim deťom nevenovala a na Vianoce im kúpim to najdrahšie, tak to nie je hodnota, ktorú dieťa ocení. Dieťa by ocenilo, keby s ním mama bola najmä, keď je choré, keď potrebuje ísť k lekárovi, keď má problémy v škole. Aby to nebola len mama a otec, ktorí nakupujú drahé darčeky na Vianoce a 364 dni v roku nič. O tom by mali byť Vianoce, je to dosť idealistické, pretože sme akí sme.

Našich čitateľov by zaujímalo, keďže ste súbor, ako je to možné, že ste všetci hudobne nadaní?

Zle adresujete otázku, musíte ju adresovať inde. Každý z našich detí má talent a je dobrý muzikant, čo nehodnotím ja, lebo ja som amuzikálna, ale iní ľudia. V tomto prípade je to boží zámer. Keby sme talenty nerozvíjali, bolo by to ako s hospodármi, ktorí zle hospodária. Komu sa veľa dáva, od toho sa aj veľa vyžaduje. Každý človek dostal nejaký talent, aj postihnuté deti majú talent, ktorý sme my sice neobjavili, ale oni ho v sebe nosia. Ich dar je upozorniť ostatných: som tu tiež, myslí aj ty na mňa. To je jeho dar a tým obohacuje život a hodnoty na tomto svete. Mnohých pohľad na takeho človeka donúti premýšľať a **Zapísať do životopisu hudobnej mamy, nerepcú deti, že zase treba cvičiť?**

Po tejto stránke by to mohol byť aj recept pre tých, ktorí majú talent a potom hudbu nechajú. Deti treba, a to nielen v hudbe, viesť tak, že ich treba motivovať. Samozrejme, aj naše deti mali chvíle, kedy sa im nechcelo, ale ja som vytiahla tromf. Manžel ako muzikant chodil do zahraničia a oni po ňom ako

oteckovi veľmi túžili. Jednoducho som im povedala: keď budeš cvičiť, môžeš ísť ako muzikant za tatikom. **Vravíte, že vydávate nové CD, aké bude mať zameranie?**

Bude to vianočné CD.

Ktoré v poradí CD vydávate?

Toto je 9, viem to presne, na každého je jedno.

Chystáte sa niekam na Vianoce?

Máme koncertné turné na východnom Slovensku a koncert v Rakúsku. Na Vianoce máme hostí z Ameriky. Máme vo zvyku, že si na Vianoce niekoho vždy pozveme, pre nás je to samozrejmosť.

Hráte odvtedy ako deti začali prichádzať na svet?

Keď ich už bolo 9. Filipko mal 6 týždňov, vtedy to začalo.

Čo rozhodlo, že ste sa vydali na dráhu profesionálnej mamy?

Bolo to prehodnotenie hodnôt, čo je dôležitejšie – kariéra alebo rodina. Pre mňa bola rodina dôležitejšia. Čo sa týka súboru, tak vznikol i z potreby, nenechať si talent len pre seba, ale môcť ho rozdávať ďalej, robiť radosť ľuďom. Snažíme sa osloviť ľudí myšlienkou, že všetko, čo tu máme, je od Pána Boha. Nemusíme o ňom hovoriť slovami, stačí sa postaviť na pódium a je to apoštolát bez slov.

Aké sú vaše záľuby?

Ja som taký všestranný talent, hudba sa mi páči, ale nevenujem sa jej profesionálne. Naučila som sa čítať z nôt, intonovať, hrať na flaute, keď cvičili deti. Mám rada šport a predovšetkým horolezectvo. Učí totiž človeka prekonávať samého seba, byť zodpovedným za toho druhého. Myslím, že to je hodnota, ktorá keď sa preniesie do bežného života, je obrovským venom. Horolezectvo tiež učí, čo je skutočné priateľstvo, vzniká pod kopcom, ale spevňuje sa a stáva sa skutočným, keď sa prekonávajú prekážky a vyjdeš na vrchol. Milujem prírodu, je ničím, čo ma vie nabiť, tam sa s Bohom najskôr zblížim, v absolútnom stíšení, vypustení všetkých vonkajších vplyvov.

Chcete niečo na záver odkázať našim čitateľom?

Prajem všetkým čitateľom, aby nestratili radosť zo srdca, lebo strach ochromuje radostné žitie.

eb, dj, jj, foto Jozef Blažo

P o s t o p á c h s v . P a v l a

Pred niekoľkými rokmi vyšla kniha s názvom Obor kresťanstva. Myslela som si, že v tlačiarňach urobili chybu a správny názov knihy má znieť Odbor kresťanstva. Vôbec som nepomyslela na to, že ten obor-obrovská osoba, ktorá obrovsky ovplyvnila rozvoj kresťanstva je sv. Pavol. Cez leto som mala príležitosť vydať sa na miesta, kde pôsobil a snažil sa „byť pre všetkých všetkým, aby oslovil aspoň niektorých.“

V Benátkach sme sa nalodili na obrovskú trajektovú loď a po 1200 kilometrovej plavbe, sme sa doplavili do Patrasu, gréckeho prístavu. V tomto malom historickom meste sme si prezreli kostol sv. Ondreja, v ktorom sa nachádzajú i jeho pozostatky.

Odtiaľ sme išli do Olympie, na miesto, kde sa zrodili Olympijské hry, do Mykén, miesto, pri ktorom si hneď predstavíme mykénsku kultúru. Tento kultúrny skvost objavil známy nemecký archeológ Friedrich Schliemann. Ak je vám jeho meno známe, tak určite ste si spomenuli na svoje študentské časy, kedy sme sa v dejepise o ňom učili, ako o objaviteľovi Tróje.

Medzi ďalšie zaujímavé archeologické areály patria Delfy, známe hlavne kvôli Delfskej veštiami a v stredoveku boli považované za stred Zeme. V Epidaure sa nachádza jedno z najzachovalejších divadiel v Grécku s výbornou akustikou. Termopyly vstúpili do histórie vďaka bitke medzi Grékmi a Peržanmi, ktorá trvala 300 dní. Možno ste videli film 300, na ktorí sa muži tešili kvôli bitkám, napätiu a dobrodružstvu a ženy zase na hlavného hrdinu.

Cez údolie Themby sa dostávame až k nebesiam, ku kláštorom Meteora, ktoré sú vybudované na vrchole strmých skál. Prístup ženám, na rozdiel od kláštorov v Athose, je povolený. Žena, ktorá nemala dlhú sukňu alebo šaty, dostala šatku, aby nepohoršovala mníchov, ktorí žijú v kláštore. Ja som dostala minišatku, takže som predvádzala hit sezóny, dlhé nohavice, na ktorých je krátka sukňa. Názov meteory znamená vo vzduchu sa vznášajúce. V týchto kláštoroch, do ktorých sa v minulosti dalo vyliezť len po lane, človek pociťuje neobyčajne duchovnú nad všetky problémy povznesenú atmosféru. V dobách najväčšej slávy, koncom

16.storočia tu bolo 24 kláštorov, dodnes môžeme obdivovať 6 kláštorých komplexov. Najvyššie položený je Metamorphosis, ktorý leží 540 m n.m.

Kto pricestoval do Grécka, určite neobide Atény a Akropolu, ktorá sa nachádza na najvyššom pahorku nad Aténami. Tu stál jeden zo siedmich divov sveta - socha Pallas Athény, ochrankyne mesta. Geniálny sochár Feidias ju vytvoril zo zlata a slonoviny, avšak Aténčania ho obvinili, že spreneveril zlato určené na jej výzdobu. Sklamany umelec potom odišiel do Delf. Najznámejšími časťami sú Parthenon a Erechteion. Pre nás kresťanov je zaujímavý Areopagos, najstarší súdny dvor, ktorý bol jedným z najznámejších miest v antike. Tu zasadal prvý aristokratický parlament antických Atén. Na tomto významnom mieste kázal sv. Pavol. Neodobral sa niekam na okraj mesta, ale nebojácne išiel

s kožou na trh, na miesta, kde to žije.

Ďalším miestom pôsobenia bol Korint, v archeologickom nálezisku sme našli tribúnu, odkiaľ sv. Pavol kázal. Na tom mieste sme si prečítali úryvok z jeho listov. Tento apoštol navštívil aj Solún, odkiaľ pochádzajú sv. Cyril a Metod. Prezreli sme si kostol sv. Dimitrija, trhovisko, kde vystupoval sv. Pavol ako aj iné historické pamiatky. Zo Solúna odchádza apoštol do Filipy. Bola to prvá kresťanská obec-spoločnosť na európskej pôde. Prvá kresťanka, ktorá tu bola pokrstená sa volala Lýdia. Na jej pamiatku postavili kostol Pokrstenia sv. Lýdie a pred ním sa nachádza krstiteľnica, pri ktorej sme slávili sv. omšu a obnovili sme si krstné sľuby. Toto miesto je veľmi symbolické, pretože tadiaľ preteká potôčik. V archeologickom nálezisku môžeme vidieť okrem baziliky prvých kresťanov aj väzenie sv. Pavla.

Na ceste do kláštora Meteora bola v skale tabuľka s úryvkom z Písma: „Veľké a vznešené sú tvoje skutky, Pane, Bože všemohúci (Zj. 15,3-4). O sv. Pavlovi sa hovorí, že bol mnohostrannou osobnosťou a snažil sa využiť každú príležitosť, aby mohol ľuďom hovoriť o Bohu, ktorý je stále prítomná láska. „Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako evendžiaci kov a zuniaci cimbal....A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri; no najväčšia z nich je láska.“ (1 Kor 13, 1,13)

(mš)

AKO SA ŽILO KEDYSI A DNES

Život za prvej republiky

Obec mala väčšinou malé domčeky, niektoré aj pod slamenou strechou a vo dvore bývali 2-3 rodiny. Cez hlavnú cestu viedla kamenisto-prašná cesta, popri nej tiekol miestami potok alebo priekopa, ktorá slúžila na odtok dažďovej vody. Po ceste sa pohybovali iba konské alebo dobytčie záprahy. Jediné auto v tom čase vlastnil lekár Hübner. Neskoršie aj grófska rodina. Až po roku 1935-1936 boli zásluhou okresného náčelníka p. Beňovského vybudovaná cez Smolenice a Neštích tzv. betonka, po ktorej sa chodilo pohodlne aj pešo. K hlavnej ulici postupne pribúdali aj vedľajšie, ako Prílohy, Zalázne, Za bránou.

Dominantou obce bol a doteraz je zámok, ktorý za pomoci kamenárov z Talianska dal vybudovať gróf Pálffy. Dokončený bol za minulého režimu a slúžil Slov. akademii vied. Ďalšou väčšou stavbou bol a je kostol zo 16. storočia. Väčšou budovou bola 5 triedna ľudová škola s tromi triedami meštianky, ktorí absolvovali aj deti z okolitých dedín. V tom čase sa používala ešte dvojtriedna stará škola vedľa Baričovej uličky, ktorá je už zbúraná. Do tejto budovy sa premiestňovali meštánkari, pretože v novej budove nebolo dosť miesta. Neďaleko tejto starej školy stála kaštielska budova, v ktorej bývala grófska rodina aj s personálom.

Gróf a úrady

Gróf bol nielen statkárom, ktorý vlastnil veľa poľností, 2 majery horný a dolný. V hornom sa chovali šľachtené kone na rajtovanie, ale aj vozenie rodiny a hlavných vedúcich panstva na kočoch a saniach. Tieto dopravné prostriedky slúžili aj kňazom na odvoz do Lošovského kostola. V tomto majeri sídlila aj lesná správa s príslušným vedením a úradníctvom. Určitý čas tam boli aj maštale pre voľy. Úradníci, remeselníci ako aj niektorí stáli robotníci tam mali byty. Boli síce skromné a malé, ale zaopatrené kúrením drevom, ktoré dostával každý pracujúci zamestnanec ako aj súčasť platu, k tomu kúsok zeme na zemiaky, fazuľu a zeleninu, tzv. deputát. Podobne to bolo aj v dolnom majeri, ktorý následkom budovania nových ulíc bol zlikvidovaný. V majeri sa chovali kravy na mlieko, ktoré slúžilo pre grófsku rodinu, úradníkov ako súčasť deputátu. Zostatok sa vozil v kováčoch k vlaku na zásobenie mesta. K dispozícii boli aj dva somáre na

odvoz mlieka, ako aj vody na pole pre robotníkov, obzvlášť počas žatvy a mlatby. Oproti majeru za hradskou bol tzv. Duršplatz (miesto na mlátenie), kde boli postavené drevené šopy na sušenie kukurice. Tiež jama na uskladnenie ľadu pre potreby panstva. Vedľa majera na tunajšej Štúrovej ulici sa rozprestierala pánska záhrada na pestovanie zeleniny, ovocia a stromkov pre potrebu kaštiel'a a panstva. Okrem poľnohospodárstva, lesného hospodárstva gróf vlastnil aj 2 továrne v Horných Orešanoch a Dobrej Vode, pílu, tehelňu a pobočný lesný závod na Hajdane, ktorý spravoval správca a mal pod sebou kočišov, drevorubačov, rybárov, hájnikov, príslušné budovy, stajne a byty zamestnancov. Gróf Pálffy poskytoval zamestnanie celkom slušnému počtu robotníkov, remeselníkov a úradníkov. Vedúci pracovníci poväčšine pochádzali z Čiech-Sudiet. Žili tu až do skončenia 2. svetovej vojny, kedy vzhľadom, že sa hlásili k Nemcom, museli aj s grófom opustiť majetok a republiku.

Hospodárenie a obyvateľstvo

Obyvatelia Smoleníc boli hlavne väčší, či menší poľnohospodári. Živili sa tým, čo sa urodilo na poli pre vlastnú spotrebu, na osivo a zbytok na predaj, z čoho platili dane, hypotéky poisťky a ošatenie. Na drobný nákup im slúžili peniaze za odpredaj mliečnych výrobkov, vajec, hydiny alebo domácich zvierat. Ak si niekto chcel postaviť stodolu, maštal alebo dom, musel veľmi dlho a dobre šetriť alebo sa zadlžiť. Niektoré deti sa išli učiť remeslám, iné do odborných škôl alebo gymnázií, aby si zaistili zamestnanie a obživu pre ďalší život. Do roku 1941 žili s nami v obci i židovskí obyvatelia s rodinami v celkom dobrej pohode. Vlastnili väčšinou obchody, mäsiarstva a hostince. Mali tu aj svoju synagógu a dodržiavali prísne svoje náboženstvo do doby, kým boli deportovaní do koncentrákov. Do konca vojny konali sa v obci 4-krát do roka jarmoky na námestí oproti terajšiemu kláštoru. Za prvej ČSR boli na tomto námestíčku dva domy pri potoku a obecná vážnica, ktoré sa postupom času zlikvidovali. Zakaiaľ nepremávali autá po obci, gazdinky na toto námestíčko vyháňali husi k páreniu. Za našich detských čias sa ľudia schádzali vo veľkom počte v kostole. Vodili so sebou aj deti, a to aj v zime na roraty, hoci bola tma v kostole zima. Deti vtedy pozdravovali

kňazov, učiteľov, ale aj starších ľudí: Pochválený Pán Ježiš Kristus. Potom Dobrý deň a teraz nijako.

*(pokračovanie nabadúce)
pamätníčka*

FOTOGALÉRIA Smolenické Farské Dni Foto: Jozef Blažo

ODIŠLI NA VEČNOSŤ...

Terézia Čurajová, rod. Jelenková, nar. 20.2.1931, zomrela 6.9.2007, pochovaná v Smoleniciach,
Anna Holúbková, rod. Bilková, nar. 4.6.1919, zomrela 7.9.2007, pochovaná v Smoleniciach,
Júlia Slovákova, rod. Bejdáková, nar. 11.5.1925, zomrela 11.9.2007, pochovaná v Smoleniciach.
Eduard Selecký, nar. 23.6.1924, zomrel 12.9.2007, pochovaný v Smoleniciach,
Rozália Kučerová, rod. Blažová, nar. 19.4.1919, zomrela 21.9.2007, pochovaná v Smolenickej Novej Vsi,
Mária Hečková, rod. Benovičová, nar. 17.10.1934, zomrela 25.9.2007, pochovaná v Smoleniciach.
Cecília Dragonidesová, rod. Pastuchová, nar. 28.4.1922, zomrela 18.10.2007, pochovaná v Smolenickej Novej Vsi,
Petronela Šestáková, rod. Valová, nar. 27.6.1927, zomrela 23.10.2007, pochovaná v Smoleniciach,
Ján Dúchala, nar. 24.1.1921, zomrel 25.10.2007, pochovaný v Smolenickej Novej Vsi.
Ladislav Greguš, nar. 3.11.1923, zomrel 28.10.2007, pochovaný v Smoleniciach,
Melánia Jablonovská, rod. Hlavatá, nar. 16.6.1923, zomrela 27.11.2007, pochovaná v Smoleniciach,
Ján Škreko, nar. 16.6.1942, zomrel 28.11.2007, pochovaný v Smoleniciach.
Štefánia Popelková, rod. Valová, nar. 19.8.1912, zomrela 3.12.2007, pochovaná v Lošonci,
Ján Kučera, nar. 2.10.1952, zomrel 7.12.2007, pochovaný v Smoleniciach.
UVEĎ ICH, PANE, DO SVOJEJ SLÁVY!

BOLI POKRSTENÍ...

Gabrielle Ivana Mellor, nar. 2.7.2007, pokrstená 1.9.2007,
Viktória Vivien Petrašovičová, nar. 2.8.2007, pokrstená 16.9.2007,
Charlotte Smetáková, nar. 5.8.2007, pokrstená 23.9.2007,
Sofia Hečková, nar. 20.9.2007, pokrstená 21.10.2007,
Viktória Stachová, nar. 9.10.2007, pokrstená 18.11.2007,
Kristína Paráková, nar. 4.10.2007, pokrstená 25.11.2007.

UVEĎ ICH, PANE, PO CESTE SVÄTOSTI!

ZOSOBAŠILI SA...

Roman Bukoprvský a Erika Ranincová, 29.9.2007 v Smoleniciach,
Tichomír Štibraný a Lenka Gočálová, 6.10.2007 v Lošonci,
Ivan Vranka a Stanislava Kojšová, 6.10.2007 v Smoleniciach.
PANE, POSVÄCUI ICH LÁSKOU!

SMOLENICKÝ POSOL – vydáva Rímskokatolícky farský úrad Smolenice.
NEPREDAJNÉ! Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová,
 Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Marianna Šestáková, Ivana Štibraná
 Registračné číslo OÚ v Trnave – 1/On/91

Viete, že:

Slovo advent pochádza z latinského adventus – príchod. Advent je čas prípravy a pokánia pred slávením radostného narodenia Pána. Začiatky jeho slávania sa datujú od konca 4. storočia v južnej Gálii a v Španielsku, v Ríme sa spomína za pápeža Leva I. Veľkého (5. stor.). v 6. stor. bol už súčasťou cirkevných kalendárov, definitívnu podobu mal v 8. a 9. stor.

V 19. stor. v Hamburgu tamojší duchovný Johann Henrich Wichern zriadil pre opustené deti útulok. Ako odpoveď na otázku o koľko dní budú Vianoce vyrobil veniec s 24 sviečkami. 19 tenkých pre všedné dni a 4 hrubé pre 4 adventné nedele. Tak vznikol adventný veniec. Veniec bol od nepamäti prejavom úcty, radosti a víťazstva.

Obsah adventnej doby výstižne vyjadrujú staré adventné piesne – roráty. Sú zostavené zo starých biblických textov. Roráty začínali pred svitaním a pripomínali, že pred narodením Krista ľudstvo „kráčalo v tmách“ (Iz, 9,2). Názov roráty pochádza zo 16. stor. z Francúzska: „Rorate coeli de super.“ (Roste nebesia z výsosti). Ktovie koľko ranostaji by prišli dnes...

mg

Redakčná rada želá všetkým čitateľom
 Smolenického posla milosti plné vianočné
 sviatky a požehnaný nový rok 2008!

